

HLEDEJTE SVĚTOHO "LANŮŠE" - 1

Čtvrtek, 18. června 2015

Asi víte, co je lanýš. Vzácné a drahé houby s tímto jménem se vyskytují zejména ve Středomoí, například v italském Piemontu, ve francouzském Périgordu a v oblasti Istrijského poloostrova. Rostou především v dubových a jiných listnatých lesích. Jen já - já vám nechci psát o houbách, ale o lidech. Lidech, kteří jsou stejně dobří a především - stejně vzácní.

Tohle přirovnání mne napadlo, když jsem přemýšlela, jak zvodnit mnoha skuhřalkám, protože je tak těžké "toho pravého, vysněného, hodného, milého... atd." Ano, je to asi stejně náročné, jako najít v lese lanýše (-). Nehledě i na dalšnost podobnosti, protože tahle houba není zrovna nejhezčí. A přitom jak je úžasné! Ono totiž s partnera nezáleží na kráse, jako na jeho kvalitách. A i když jsem zatím psala o tom partneru-lanýši v mužském rodě, stejné trápení mají muži. Najít krásnou kočku není tak moc těžké, ale aby byla i ta známá "partnerka do deště"? Tak zaprvé vzhledem hledám doporučení, aby si napsali své požadavky. Ty hlavní, i ty, které jsou třeba na první pohled malicherné. Mj. jistě víte, že kolikrát nějaká ta drobnost se s hrají roli nejvíce rozvrace vztahu, drobnost, kvůli které se stanete na partnera až alergickými. I. Rozhodně nelovte. Nesoustávejte se na hledání. Ten, případně ta, která urputně loví, je k poznání a spíše by se zadržela, než aby se s nimi případně partnerem uhybat, utíkat. Ono je to snad jak z toho nadřazeného lovce cítit … Vzpomínám si na jeden konkrétní případ. Jedna moje - moc hodná a milá - kamarádka byla velice nešťastná, že stále nikoho nemá, zkoušela všechno možné a výsledek se nedostavoval. Tak jsem se rozhodla to "okouknout", případně jí nějak navigovat. Manžel souhlasil, slíbil hlídat manželku, a my dvě se vypravily večer na tanečky. Měly jsme super místo, kousek od parketu. Helena se kradmo rozhlédla kolem, chvílemi rudla, byla jak na trní. (Nevím, asi bych se podobně chovala a cítila před bunggie jumpingem.) Konečně pro ni někdo přišel. Vzápětí jsem sešla s někým na parket i já a snažila se nenápadně být poblíž. První tanec oba mlávali hlavu na jinou stranu, dvě pohyblivé sfingy. Později už tančily kus dál, ale všimla jsem si, že si povídají. Super! Když jsme se zase setkali u stolu, hned jsem na ni zvědavě vyjela, o čem si povídali? "O dovolené, co budeme dělat v létě." "A co on?" "No, říkal, že pojedou s partou na vodu, tak jsem se zeptala, jestli má nějakou s nima taky." "Ježliž, proč? Vždyť jste spolu mluvili poprvé v životě." Co ti na to řekl? "Léto je ještě nevíš." "Pochopitelně, že už pro ni nepůjde." To přeci není možné, že hned začala spáry!

Bylo to s ní docela těžké, ale snažila jsem se ji navigovat a kupodivu se nakonec zadržela. Sice to trvalo trochu dýl, ale nakolika "výukových věrech" si Helena někoho našla, vdala se, vymilovali si synka a nějakou dobu spolu dokonce manželili. Nevydrželo to sice moc dlouho, je už dávno a podle všeho navždy rozvedená, ale to je zas jiná story. (Ono totiž není zas tak těžké si někoho najít, případně se o něj pokusit, ale horší je, ve vztahu vydržet, udržet si jednoduché pravidlo: jeden couvá a tím dává tomu druhému najevo, že jeho zájem není až tak závažný. Což druhého podníti - vlastně provokuje - k tomu, aby se snažil couvajícího odchytit. A - platí to i obráceně: pokud se na partnera nějak vzhledem, oblemečáváme ho svými city, vyžadujeme 100% jeho času, začne zcela zákonitě couvat. @niela Mj. máte nějaký konkrétní případ? Napište!